

Henry Kindbom

född 1895, död 1976, lantbrukare och lekmannapredikant. Han hade sin gård i Svanvik i Udenäs socken men hade hela Sverige till sitt pastorat. När Anden kallade, kunde han försvinna från sitt hem på obestämd tid i heligt uppdrag. Henry Kindbom hade en originell och särartad gåva att forma tankarna i ett bildspråk som, utan större respekt för grammatikens regler, kom associationerna att mätta hans framställning med liv och kraft. De som gått de snitslade vandringslederna i Trolltiven, har säkert lagt märke till de små vita inplastade lappar på trädstammarna, vari turisten manas att bakom de skapade tingens skönhet ana Skaparen. Typiskt för hans språk är den tilläggen han kort före sin död skrev i minnesboken Guds vandringsman:

Livsminne.

Som en stilla lovsång över blommande ängar önskas dessa vardagskrönta rader vara för Dig, vandrande pilgrim, genom livets tåredal. Tro, hopp och kärlek får vara det svanelyft som bär dig till ett evigt hem hos Gud.

Likt en av Gamla testamentets profeter kunde Henry dyka upp på dansbanor, marknader eller i andra folksamlingar, tala ett ord från Gud och så försvinna lika omärkligt som han kommit. Märkligt är att så vitt jag vet alla människor greps av en oförklarad vördnad inför denne enkle man. Alla respekterade honom.

När han i slutet av september 1976 för första gången i sitt liv lades in på sjukhus, Kärnsjukhuset i Skövde, för sitt gamla slitna hjärtas skull, sjöng han: "Hem, hem, du kära hem ..." och "När de frälsta tåga in ..." In i det sista vittnade han på sjukhuset för personal och patienter om sin Herre.

(Sven Danell: SAGT INFÖR DÖDEN - HERDAR, LÄRARE OCH ANDLIGA LEDARE)